

Ilustrirani **Slovenec**

Leto IV

Tedenska priloga »Slovenca« (šif. 182) z dne 12. VIII. 1928

Štev. 33

Lepote naše slovenske zemlje: Vintgar pri Bledu

K večnim notranjim bojem in pobojem v Mehiki:

Glavni trg v mehikanski prestolnici, kjer se navadno vrše vse večje demonstracije; V ozadju trga stara mehiška katedrala.

Egiptovski kralj Fuad

ki je pred kratkim suspendiral ustavo in uvedel diktaturo, a nacionalistični parlament je razgnal.

K tragediji na severnem tečaju:

Viglierijeva skupina Nobileve ekspedicije, ki jo je rešil junaški švedski letalski častnik Lundborg. Slika kaže pri drugem pristanku pokvarjeno letalo švedskega pilota z italijanskima članoma ekspedicije Biagijem in Ceccionijem ter češkim učenjakom Behounekom v ledeni puščavi.

O vsej Nobilevi ekspediciji piše že več tednov ves svet in na dan prihajajo vedno strašnejše obtožbe in obsodbe te brezvestne pustolovščine italijanske domišljavosti in nesposobnosti. Zlasti severni narodi so proti Italijanom tako razkačeni, da se je moral vrniti Nobile s svojimi ljudmi v strogo zastraženih vagonih, da niso že Skandinavci obročunali z njim dejansko. Laško časopisje na vse pretege brani in poveljuje Nobila, toda uverjeni smo, da vsaj naš rod ne bo več doživel, da bi si upal še kak Italijan v polarne kraje. Osmešili in kompromitirali so se za desetletja.

Pireneji predrti!

Pireneji, ki tvorijo mejo med Francijo in Španijo, so doslej jako ovirali nagel in direkten promet med obema državama. Vse železnice, ki so vezale obe državi, so morale namreč obiti to pogorje in so tekle ob atlantski ali sredozemski obali.

Dne 18. julija so pa otvorili prvi predor skozi Pireneje, skozi katerega bo šla odslej direktna železniška zveza med francoskim mestom Pau in špansko Saragossa. Na ta način bo skrajšana zveza med tema dvema mestoma za 165 km, zveza med Parizom in Madridom pa za 26 km. Nova zveza je pravo mojstrsko delo moderne tehnike in so morali zgraditi zanjo samo na francoski strani štiri mostove, en viadukt in 15 predorov. Mejo prekorači železnica v velikem predoru pri Sumpurtu, ki je dolg 7875 m.

Slika nam kaže prihod prvega vlaka s španskim kraljem in francoskim predsednikom na velik mednarodni kolodvor v Canfrancu (Los Aranaques).

H. W. Kennard
angleški poslanik v Beogradu.

Slovenski dijaki in podčastniki bitolske garnizije pri spominski kapelici na Kajmakčalanu

V kapelici je bral bitolski kat. župnik, č. g. Andrej Tumpej C. M., ob tej priliki tudi sv. mašo za junaške bojvnikove, ki so padli na teh krvavih tleh.

Aljaževa kapelica v Vratih

V nedeljo 29. julija se je vršila v Vratih, pod mogočnim Triglavom, prisrčna slavnost. Blagoslovili so namreč novo Aljažovo kapelico, ki jo je zgradil Aljažev klub duhovnikov s pomočjo vseh prijateljev turisticke. Načrte zanjo je pa naredil znani naš arhitekt univ. prof. Ivan Vurnik.

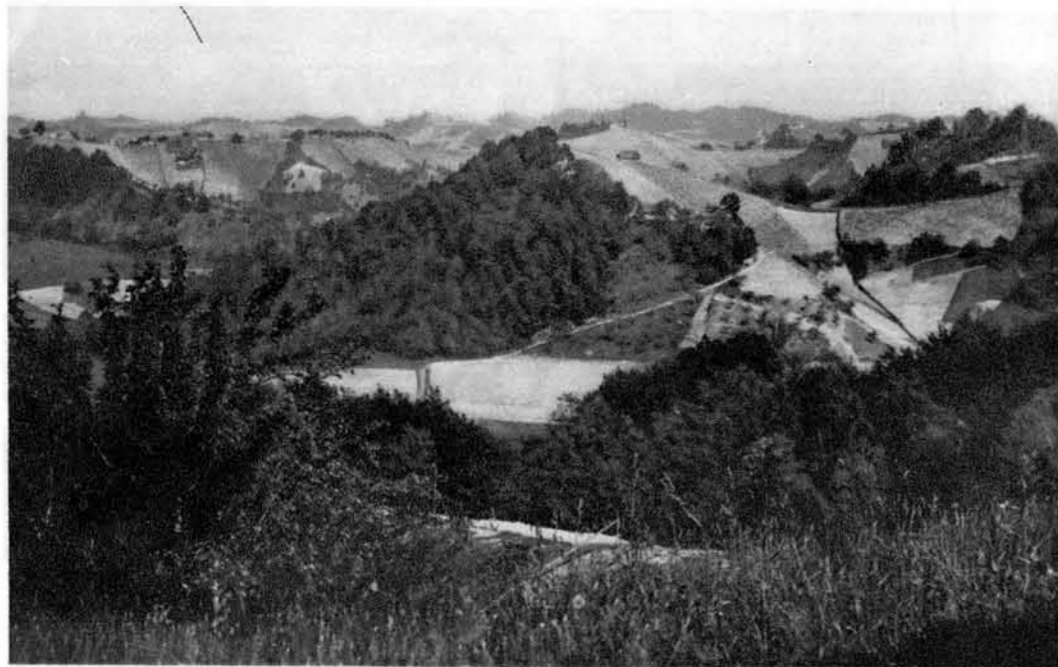
Posvetitev je izvršil sam knezoškof dr. A. B. Jeglič ob asistenci mnogih duhovnikov-planincev, a slavnosti se je udeležilo lepo število ljubiteljev planin z zastopniki SPD na čelu.

Kapelica je bila nujno potrebna, kajti predvsem v poletnem času je tu vsak dan polno turistov, ob nedeljah in praznikih je pa vse živo, zato smo že dolgo pogrešali na tem izredno prometnem kraju nedeljske službe božje. Sedaj je preskrbljeno tudi za te in prepričani smo, da postanejo divna Vrata z njo še bolj priljubljena.

S proslave sedemstoletnice lavantinske škofije v Mariboru dne 10. maja 1. l.:

Kanoniki in dekani lavantinske škofije z gosti. V prvi vrsti sede od leve na desno: prof. dr. Slavič, kanonik Časl, kanonik dr. Vrabec, kanonik Moravec, prošt dr. Matek, škof dr. Jeglič, nuncij Pellegrinetti, škof dr. Karlin, nuncijski pristav Pacini, opat Epalle, stolni dekan dr. Tomažič in škofijski tajnik Umek. — V drugi vrsti stoje: dekan Tomažič (Kozje), dekan Rotner (Škale), dekan in opat Jurak (Celje), dekan Medvešek (Videm), dekan Šalomon (Rogatec), dekan Hüttner (Vuzenica), dekan Horvat (Velika Nedelja), kanonik Mikuš (Smarje pri Jelšah), dekan Novak (Gornji grad), dek. upravitelj Ozimič (Slov. Bistrica) in dekan Medved (Braslovče). — V tretji vrsti stoje: kanonik Janežič, kanonik dr. Cukala, prošt dr. Zagar (Ptuj), dekan Weixl (Ljutomer), dekan Sagaj (Hoče), dek. upravitelj Messner (Marenberg), dekan Podvinski (Zavrč), gvardijan Kostanjšek. — V zadnji vrsti stoje: dr. A. Jerovšek, dekan Kruljc (Laško), dekan Toman (Nova cerkev), dek. upravitelj šketa (Ptuj), dekan Riepl (Mežiška dolina), dekan Stergar (Maribor, desni breg) in dekan Janžekovič (Maribor, levi breg).

Pogled iz Slatine pri Sv. Barbari proti jugovzhodu:
Veliki in Mali Paradiž, v ozadju Gruškovec in Korenjak. Te solne gorice dajejo izborno vino.

Sv. Barbara, središče Haloz

spredaj na desni župnišče in cerkva sv. Katarine s prosvetno dvorano. V ozadju proti Zavrču je lepo videti haloško gričevje.

Podrj prezbitarij stare župne cerkve sv. Katarine pri Sv. Barbari

kjer se nahajajo znamenite freske iz XV. stol. Na desni: **podružnica Sv. Ana** tik Borla nad Dravo, odkoder je prekrasen razgled na vse Ptujsko polje (slovensko Umbrije); Slovenske Gorice, Pohorje, Solčavske planine in hrvaško Zagorje.

Naša slovenska zemlja: Haloze

Haloze (od lat. besede collis = grič, hrib) so morje gričev, zasajenih z žlahtno vinsko trto, ki se razteza južno od ptujskega polja od Donatija proti vzhodu do Zavrča ob hrvaški meji v dolžini kakih 40 km ter v širini od 5 do 10 km. Ti griči so visoki od 300 do 600 m nad morsk gladino in nosijo na stotine belih hišic in obširnih zidanic. Dolgi so 3 do 4 km, od katerih se spet odcepijo postranske panoge s svojimi vejami, tako da imamo nekaj dolin in dolinic. Južna stran teh do 80 stopinj strmih holmov je zasajena z žlahtno vinsko trto, severna stran pa je obraščena z gozdovi, ki se v njih košatijo zelene bukve, med katerimi se tudi visoko dvigajo smreke in bori. Pogled na Haloze od severa, od ptujskega polja, ni kaj posebnega, a pogled, ki se nam nudi od juga, od hrvaške meje, na to morje gričev, je pa nepopisno lep.

V Sprednjih Halozah je najvišji vršac Vrhanjšak, tik nad Borloma, a v Srednjih Halozah prvači ob hrvaški meji Sv. Avguštin (504 m) in v Gornjih Halozah pa Jelovec (624 m). V območju Haloz leži 9 župnij in sicer od zahoda proti vzhodu: Steperce, Majšperg, Črna gora, Zetale, Sv. Trojica v Halozah, Sv. Vid pri Ptujju, Sv. Andraž v Halozah (Leskovce), Sv. Barbara v Halozah in Zavrč.

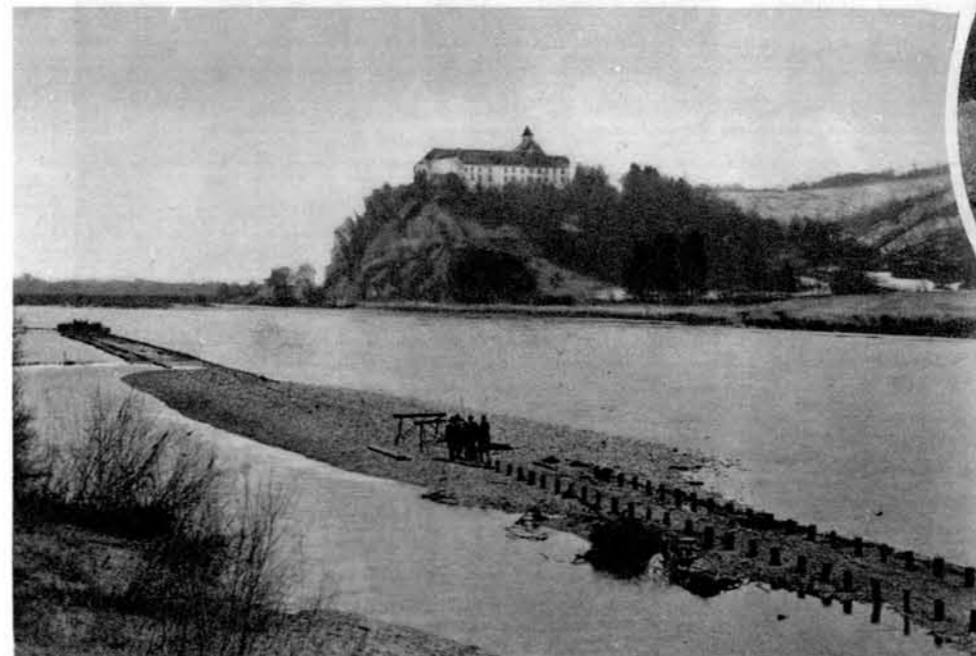
Na vodah so Haloze jako revne, imajo od 5 do 10 km dolge potoke, ki izvirajo ob hrvaški meji na razvodju med Hrvaško in bivšo Štajersko ter tečejo od juga proti severu v Dravinjo, oziroma v Dravo. Ti potoki imajo sicer dokaj globoko strugo, a vendar ob času večjih nalivov v spomladi in jeseni pridrvijo kakor hudourniki s hribov ter doline docela poplavijo, zato pa tudi dajo haloške doline visoko sočnato krmo. Ko pa nastopi v poletnem času suša, pa se po haloških potokih lahko »mlati«. Ako so haloški potoki tri mesece suhi, pravi ljudstvo, da je to znamenje za dobro vinsko letino. — Klima ali podnebje v Halozah je silno ugodno, zato lepo uspeva vinska trta. Poletno solnce izliva v strma haloška pobočja silno vročino, navadno nastopa meseca julija in avgusta že velika suša, toplomer kaže na soncu do 50°C vročine in učinki te silne toplote ne izostanejo. Grozdje se lepo razvija, mekne že ob Veliki Gospojnici; mesec september ga »skuha«, oktober pa »speče« in hitro pride vesel čas trgatve. Gospodarji si pripravljajo vinsko posodo, od brega do brega odmeva monotono nabijanje vinske posode. S pozornim očesom motri gospodar količino grozdja v gorici, študira in ugiba, koliko »brenke« v kleti bo treba izmiti in zažveplati za novi vinski mošt. Ako je v jeseni bolj deževno vreme in začne bolj zrelo grozdje gniti, se začne

»podbirati«. Grozdje, ki bi šlo v nič, se podbere in »podbor« je kaj dobra pijača za berače. Glavna trgatve pa se prične ob Terezijevem, ki traja, ako so dobre vinske letine, delj časa. Glasno ubrano petje se razlega od hriba do hriba, možnarji pokajo, staro in mlado se raduje ob pogledu na žarko grozdje, ki je poleg pšenice najžlahtnejši sad zemlje, zato je Kristus Gospod baš ta dva sadova vpostavil kot tvarino za najsvetejšo daritev. Ob kvalitetno dobrih vinskih letinah se že ob trgatvi pojavijo od vseh strani vinski kupci, ki zobljejo sladko grozdje, tehtajo vinski mošt, barantajo z vinogradniki zaradi vinskih cen itd. Vsi trudi, vsi napori, vse raznovrstne žrtve pri obdelovanju gorice so pozabljeni, ako se le vinska kapljica primerno vnovči. Bodi še omenjeno, da ima haloški vinogradnik za časa trgatve veliko srce ter rad vidi domačega »gospoda«, ki se trudijo z njegovo deco v šoli, ki se znajo ob težavnih potih po haloških strminah pri sprevidenju bolnikov, ako pridejo z berihom s prazno brenko, ki se napolni do vrha kot nekaka nagrada za storjeno dušnopastirsko delo. In domači mežnar, ki zna poskočno »trjankati«, ter organist, ki zna orgle dobro »genotiči«, dobita svoje plačilo v vinskem moštu. Haloški kmet je kaj ponosen na haloško kapljico in je silno gostoljuben. Ako opazi v bližini svoje kleti kakega gospoda, mu gre nasproti, ga dostojno pozdravi ter mu ponudi haloški pridelek. Gospodinja pa prinese smehljaje se lesen krožnik orehov ter nareže domačega okusnega kruha in dobra južina je pripravljena. Gost mora pokusiti iz vsake »brenke« in pohvala za dobro kapljico ne sme izostati.

Po kakovosti raste v Halozah vobče izborno vino. V bivši Avstriji je bilo na tretjem mestu. Na prvem mestu je bil »Ljutomerčan«, na drugem »Pekrčan«, na tretjem »Haložane«.

Haloze brojijo približno 25.000 prebivalcev, za katerih kulturni razmah skrbi 12 osnovnih šol s 35 razredi. Tedaj pride na vsakih 2000 prebivalcev ena šola. Solške stavbe so večinoma iz novejših dob, so prave kulturne palače, kakor n. pr. v Leskovcu. Vsaka župnija ima tudi prosvetno društvo, v kojega okrilju se zbira nadebudna haloška mladina. Izobraževalna društva tekmujejo med seboj v prireditvah, poučnih gledaliških igranjih, kjer nastopa mladina in si bistri um in blaži srce za vse, kar je dobro, lepo in plemenito.

Središče Haloz je Sv. Barbara, oddaljena 8 km od postaje Moškanjci, a zadnje čase ima tudi avtomobilsko zvezo s 13 km oddaljenim Ptujem. J. Vogrin.

Ostarek ene izmed starih fresk

v stari župni cerkvi sv. Katarine pri Sv. Barbari.

Na levi: **Grad Borel** ob Dravi, znan po svoji prekrasni legi. Tu je stal že za časa Rimljanov kastel in je imel v poznejših stoletjih jako važno zgodovinsko vlogo. Sedaj je last delniške družbe „Barlin“ v Mariboru.

Pogled iz Slatine pri Sv. Barbari proti vzhodu

z viničarsko družino spredaj na desni. V ozadju je videti romarsko cerkvico sv. Ane, vrh Vrhanjšak (412 m) in drugo gričevje Sprednjih Haloz, pokrito z vinskimi goricami.

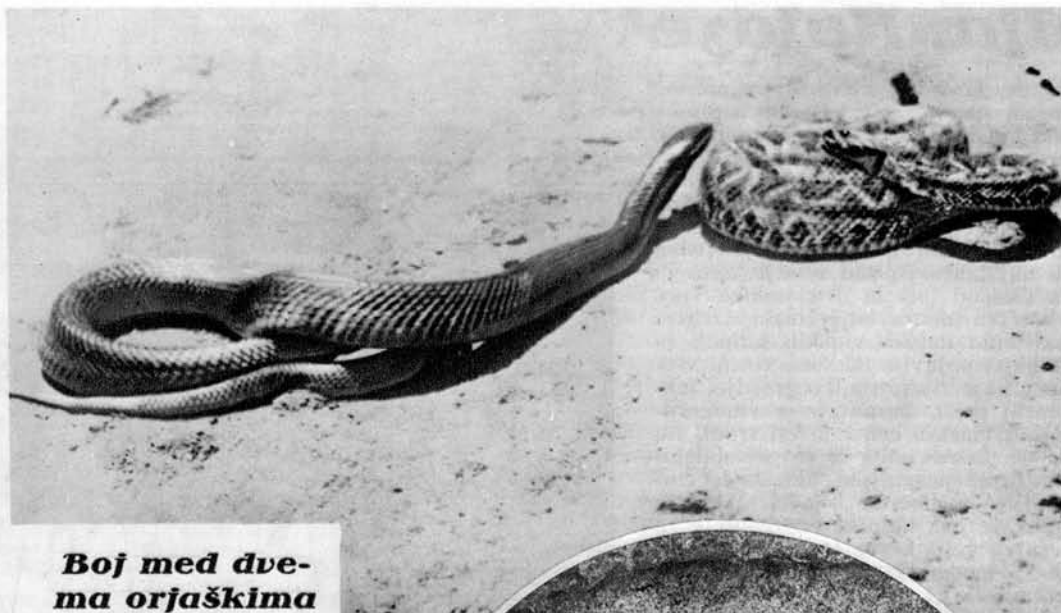

Pogled na tipične viničarske domače v Halozah

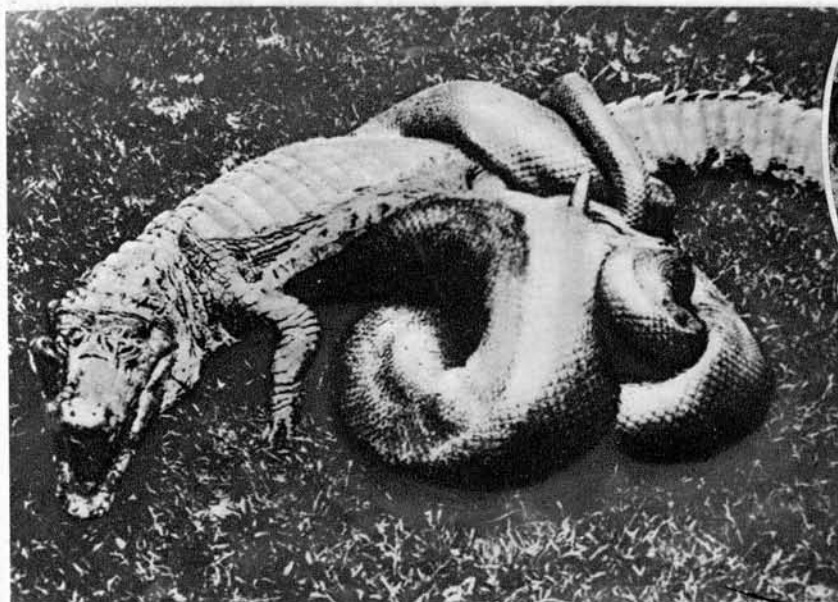
z viničarskimi domovi in zidanicami. Haloze rode vina, ki so med najboljšimi slovenskih vin.

Med kačami

Kače so ona vrsta živali, pred katerimi čuti človek že instinktivno strah in gnus. Vseh vrst je nad 1800 in žive po vsej zemlji. Velike kače, ki dosežejo včasih dolžost do 10 m in so debele kot močno človeško stegno, umore svoj plen navadno na ta način, da se ga ovijejo, mu starejo s svojo orjaško močjo kosti in ga nato polagoma celega pogoltnejo. Prebavljajo ga potem večkrat po teden dni in še več. Strupene kače ne dosežejo tolike velikosti, kvečjemu do 2-20 m dolžine, ter umore svojo žrtev s pikom. V to svrhu jim služijo strupeni zobje v gornji čeljusti. Mrtvo žrtev potem prav tako požro kot prva vrsta. Na nekatere indijske strupene kače ima velik vpliv godba in tamošnji zagovorniki kač nastopajo potem z njimi po orientalskih mestih, kjer plešejo na njih godbo.

Boj med dvema orjaškima afriškima kačama

Južnoameriška boa pri obedu. Ta orjak, ki je dolg navadno kake tri metre, je običajno le enkrat na teden, a tedaj izdatno. Kakor razvidimo z slike, se je lotila celo dorastlega krokodila, ki mu pravkar lomi kosti, da ga požre.

Na desni: Ena najnevarnejših južnoameriških kač je tako zvana **jararaka**, katere pik je vedno smrtonosen. Ni velika in živi po poljih Brazilije. Slika nam jo kaže, kako preži s koruznega stebela na svoj plen.

Spodaj: Kačje strupe uporabljajo, kakor znano, tudi v zdravilne svrhe. V to svrhu kače goje ter jim potem umetnim potom odvzemajo strup. Slika nam kaže ta nevaren posel v nekem ameriškem zoološkem vrtu.

Mlade belouške, ki so pravkar zlezle iz jajc

Lovro Klemenčič

bivši prostovoljec na solunski fronti, komunistični poslanec v ustavotvorni skupščini in socialistični publicist, ki se je 28. p. m. smrtno ponesrečil pri Podbrezjah.

Foto Blaznik.

Novo kopališče na Poljanščici

ki ga je sestavil prometni odsek mesta Škofje Loke. Ker je Poljanščica na tem mestu izredno pripravna za kopanje, se bodo novega kopališča gotovo posluževali tudi Ljubljancani, ki v letošnji strašni vročini vzpričo pomanjkanja dobrega lastnega kopališča iščejo vsepovsod primernih prilik in prostorov za kopanje.

Rešitev križaljke v št. 26 se glasi:

Vodoravno: 1. kila, 4. Opel, 7. Adam, 10. karo, 12. Mars, 13. Sem, 17. Vis, 18. gama, 19. ta, 20. hosana, 23. adamit, 25. to, 26. ja, 28. hov, 29. Por, 32. dar, 34. sir, 36. ro, 38. dnevni paviljček, 41. mali zimski pedic, 43. ali, 44. maj, 45. oe, 46. oj, 47. Lia, 48. lik, 49. dečva, 50. ha, 51. oj, 52. s. r., 54. pl, 55. pičlo, 56. Ina, 57. Odra, 59. Dahn, 60. tast, 61. Juan, 64. eon, 65. ar, 66. Ob, 67. ep, 68. au, 70. pust, 73. sneg, 76. Irtiš, 78. Albin, 80. stan, 84. ar, 85. da, 86. adut, 90. sviloprejka, 92. glogov belin, 95. ako, 98. oar, 99. Dimež, 101. nasad, 104. os, 106. Ortnek, 107. padalo, 108. an, 109. Tila, 110. rt, 111. pi, 112. park, 113. ar, 114. lama, 117. suma, 120. ta, 121. Ra, 122. Si, 123. mi, 124. Ur, 125. ara, 127. oče, 130. mol, 131. R. U. R.

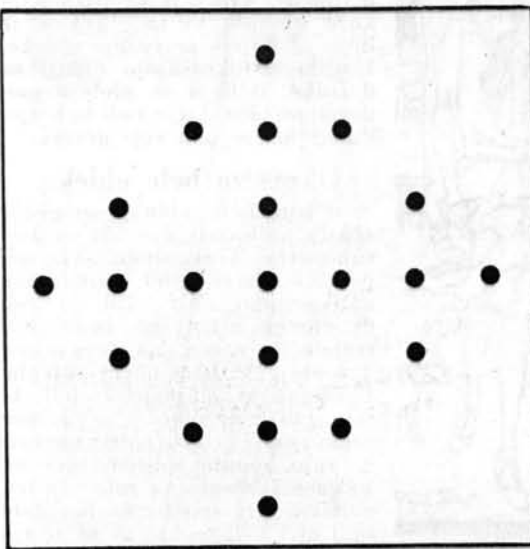
Navpično: 1. kra, 2. lastavičar, 3. ad, 4. or, 5. pogorelček, 6. lim, 8. as, 9. meh, 10. kit, 11. as, 14. Mohamed, 15. Pavliha, 16. Vasilij, 17. vir-Sava, 21. sova, 22. apno, 23. Ariž, 24. Mimi, 26. jelen, 27. cipa, 30. oče, 31. re, 32. da, 33. alo, 35. lišp, 37. Odilo, 39. nadir, 40. Kajn, 41. most, 42. ikona, 51. oh, 53. Ra, 57. ob, 58. rž, 62. up, 63. ne, 65. as, 69. ud, 70. pila, 71. us, 72. tur, 73. sod, 74. ea, 75. glog, 77. raj, 79. Ivo, 80. Slavonija, 81. tok, 82. apostol, 83. n. r., 86. ao, 87. dvorana, 88. Uba, 89. Termopile, 90. samotar, 91. Kum, 93. las, 94. natakar, 96. rž, 97. en, 99. de, 100. ikra, 102. apis, 103. da, 105. sirar, 108. Artur, 115. as, 116. mi, 118. um, 119. mi, 126. ah, 127. oh, 128. ro, 129. tu. — Vseh rešitev je dospel 121, izžrebana sta pa bila za I. nagrado Janko Peternel, dijak v Ljubljani in za II. nagrado Marija Potočnik, zas. uradnica v Mariboru.

Rešitev „Pajka v mreži“ v št. 27

naješ, ako vzameš najprej tri črke pri najkrajši radialni niti, nato tiste tri, ki so pri prvi daljši in tako dalje, dokler ne prideš do najdaljše. — Rešitev: Sreča je opoteča, zato je ne lovi, ker sreča tvoja, to si ti. — Vseh rešitev je dospel 183, izžrebana sta pa bila za I. nagrado Ivan Zumer, delavec v Zagrebu in za II. nagrado Angela Jamnik v Celju.

Rešitev „Zvezde“ v št. 31.

Kdor se z malim noče zadovoljiti, velikega gotovo vreden ni. — Vseh rešitev je prispelo 273, izžrebana sta bila pa: za I. nagrado Božena Mucha, dijakinja v Metliki, štev. 200; za II. nagrado pa Franjo Kastelic, fin. uradnik v Kastvu.

Skušaj spraviti z eno potezo vsako točko v svoj kvadrat. — I. nagrada: Haggard, Jutranja zarja, II. nagrada: Jurčič, Sosedov sin.

Sergej Minclov:

Car Berendej.

(Povest iz sibirskega pragozda.)

V. poglavje.

Grigorij se je ozrl. Poprej ga je vedno suval vodilni konj zadnje trojke z gobcem v hrbet in mu pihal v lica. Kam pa se je del, da ga ni bilo videti več? Konja ni bilo... Sploh so izginile sani z Vedenej Savičem in Nikito, bogvekam!

— Čuj no, stoj! — je rekel Grigorij vozniku. — Naši so zaostali! — Ustavila sta konje. Ozirali so se in pazno gledali: — prav nič ni bilo videti naokoli, kaj se hoče!

— Aú! — je zaklical Grigorij, a kaj je zalegel samotni glas v tej burji: razpihala je krik kakor puh, nikamor ni segel... Počakali so še nekoliko časa — od nikoder ni hotelo biti zaostalih. Grigorij in Nilka sta se razburila. — Nazaj moramo, iskati! — sta rekla.

— Kaj bi iskala! — se je odzval voznik: — potem še sami zgrešimo pot!

— Kaj pa, če bi ustrelili? — je ponudil Nilka. Privlekla je iz nedrij pištolo, stegnila roko in sprožila. Zasvetlikala se je lučka, a strela ni bilo slišati, ko da je kdo potrkal s palico ob palico. Dolgo so prisluškovali — a nihče se ni oglasil na strel.

— Naprej moramo, gospoda trgovca! — je sklenil voznik: saj nas bo sneg zametil, če bomo stali na mestu! Morebiti se že vozijo tam kje pred nami?

Potegnil je vajeti, konji so napeli jermene in se ganili: sneg jim je segal do kolen... Minilo je nekaj časa. Konji so se vedno udirali, sprednji se je skoro zvrnil. Zopet so se ustavili. Voznik je stopil doli, šel ogledati pot. Naredil je komaj tri korake, pa se sam udril do pasu, težko je zlezal ven.

— V jarku smo menda! — je zaklinal. Šel je naokrog od druge strani; tam pa je bilo isto.

— No, pot smo zgrešili! — mu je ušlo.

Tudi potnika sta izstopila. Pričeli so vsi hoditi okoli, a daleč ne pride človek po takem metežu, prav lahko je, da se izgubi! Nikjer ni nobene ceste. Ali je niso potegnile večje kakor nit ven iz belega prta?

— Usedita se, trgovca! — ju je poklical voznik: — zaviti moramo zopet nazaj!

Obrnili so konje. Sneg pa je slejkoprej bičal obraz, sejali in letali okoli. Vihar ga je zavijal, tulil, razgrajal. Niso mogli najti, katera je pravilna smer. Ko so se vozili, jim je pihal veter v obraz. Zdaj so se obrnili nazaj, veter pa jih je tepel v oči. Vzpeli so se nekje na visok klanec. Odtod je zavil voznik na desno — in še vedno jim je bil veter naproti... Pričela se je že noč: hitro se je mračilo. Nobene zvezdice, nobene lučke ni bilo videti... vse je utonilo v belkasti motnobi.

Leopold Bizjak

finančni podpreglednik in marljiv delavec v raznih organizacijah SLS, ki je nedavno umrl na posledicah ran, ki jih je dobil še kot prostovoljec v bojih na Korškem l. 1919.

ostane potem zadaj odprta, a pas se ne zapenja ob strani, marveč se s pentljo zaveže zadaj.

Georgette se more uveljaviti le v obliki dovršene linije in z izkoriščenjem učinkov, ki jih omogočuje material sam. Naš drugi model nam predočuje eleganten zgled za to. Zgornji del je okrašen s poševnimi gubicami, izrez za vratom je četverkoten, pas ozek, ležeč nad kolk. Krilo ima ob straneh škrice. Ta model pristojno izključno samo za vitke postave.

Zato je pa tretji vzorec primeren tudi za krepkejšje oblike. To je čisto ravna obleka v obliki plašča, plisirana do prsi; ozek pas leži nad kolk. Ovrtnik moški. Spredaj je obleka odprta, tako da se vidi spodnja obleka, ki more biti enake ali pa skladne svetlejšje barve.

Mladostna in brhka je posebno zadnja obleka. Zgornji del je gladek, rahlo ohlapen, ovrtnik v obliki rute; krilo

Naš modni kotiček

Poletni regiment.

Po modnih shajališčih nas prepriča en sam pogled, da je poletje še v vsej svoji oblasti: povsod samo živobarvne, kakor dih lahne obleke iz modnih svilenih tkanin, kakor gaze, chiffon, georgette in podobno. Seveda potrebuje ta material vse drugačno obdelavo nego težko blago; gladka in tesna taka obleka ne sme biti, marveč se mora prilegati le rahlo, biti mnogolika, ostvarjena s fantazijo.

Naša današnja slika nam kaže nekaj takih modelov, na katerih bo večje oko takoj zapazilo neke nove smeri. Predvsem vidimo da manjka žemper. Sicer je ta oblika za praktične dopoldanske obleke še vedno enako priljubljena, pri popoldanskih oblekah, ki morajo včasih služiti tudi za večerne prireditve, so se jim pa začeli izogibati.

Druga novost, ki jo vidimo na današnjih modelih, pa je više pomaknjeni pas, ki leži že skoraj popolnoma na črti naravnega pasu. S tem se napoveduje za jesen važen preobrat. Oglejmo si vzorce po vrsti od leve na desno!

Prva obleka je nad vse dražestna iz pikaste svile. Široki pas z gumbi ob strani deli rahlo ohlapni zgornji del od spodnjega. Krilo je zvončaste oblike in za spoznanje daljše nego je bilo to v veljavi doslej. Često se krojijo podobne obleke v obliki predpasnikov; tunika

je stopnjičasto, posamezni volanti so zvončasto urezani, tako da s spodnjim delom lebde v zraku. Vzorec je primeren seveda samo za dekleta.

Klobuki po poljubni izberi.

Ličje kot modna snov.

Ličje kot nakit za klobuke, dežnike, obleke itd. — to je »zadnji modni krik«. Naša slika nam kaže klobuk, ki ima krajec iz ličja. Z ličjem se vežejo obleke, z njim se okrašujejo držaji za dežnike, iz ličja se pletejo moderne torbice. Ličje tudi barvajo, da se doseže tem večji učinek.

Okras za bele obleke.

Čisto bele obleke utegnejo včasih presedati, češ, da so presuhoparne. Temu se da lahko od pomoči z barvastimi vezeninami, aplikacijami, obšivi itd. Le žal, da človek nikoli ne more biti popolnoma varen, da katera izmed uporabljenih barv ne bi puščala. Pomagati si moremo z deli, ki niso prišiti na obleko in jih moremo vsak čas odstraniti; z ovrtno ruto, žepnim robcem, robcem, ki ga privežemo na rokav in podobnim. Pri sportu so barvaste tudi nizke nogavice, ki se nosijo preko dolgih nogavic. (Glej sliko!)

— Kaj pa, če bi psa spustili? — je ponudil Nilka. — Morebiti najde hišo.

— Saj res! — je veselo pritrdil voznik: — tukaj je nekje blizu majhna pristava podnevi se vidi s ceste.

Grigorij in Nilka sta skočila iz sani in spustila ven psa.

— Dom, kje je dom? poišči dom! — jima je začel kričati Grigorij: — išči! — Pokazal je z roko naprej. Psa sta migala z repom, nista razumela, kaj od nji ju hočejo. Potem je eden pogruntal, stekel, pričel skakljati okoli konj, pa izginil: ni ga bilo več videti. Drugi se je usedel poleg gospodarja.

— Kučumka je že brihten! — je dejal Nilka: — ti pa si pravi bedak, Polkaška!

Pes je pričel mahati z repom, hudo mu je bilo, da je manj razuma pokazal kakor njegov tovariš. Vsi so se usedli v sani in jeli čakati. A Polkan pa je hodil okoli, povohal sneg in tudi izginil kakor kafa.

Sani so zavile po pašjem sledu. Niso naredili niti sto korakov, pa sta že skočila iz teme oba psa tik zraven konjskih kopit. Kučumka je zalajal in zopet stekel naprej. Polkan pa je ostal poleg prvega konja. Voznik je pustil vajeti: niso jih več potrebovali, konji so kar sami korakali za psom. Kmalu se je za trenutek spredaj prikazala lučka.

— Pristava! — je dejal voznik. In čeprav je bila huda burja, so se vsi trije odkrili, pa se prekrizali.

VI. POGlavJE.

Voznik v drugih sanah ni bil dremal, ni bil spal, samo ščitil je vedno obraz pred vetrom. Bolele so ga oči, in bil je po njih sneg kakor z bičem.

Pogledal je bil tuintam naprej, pa videl, da je vse v redu: vodilni konj je sledil prvim sanem, ko da je bil zadaj privezan, malo, da se ni z zobmi oprijemal njih naslanjala. Pogledal je, pa zopet strani obrnil glavo, češ: ni to moja briga, saj odgovarja za pravilno smer sprednji voznik! Tako je pač prišlo, da je pogledal pozneje vnovič pred se, pa ni bilo spredaj nikogar več, samo burja je plesala po zametih!

Pripognil se je na kozlu, da bi pogledal sled, a od sledu ni bilo nič ostalo, vse je bil pokrtil sneg.

Bebast je bil ta fant. Ali ne bi rajši konjem pustil, naj si sami iščejo smer? Ne! Zavil je v levo; dozdevalo se mu je, da je preleno vlekel vodilni konj sani v svojo stran. Pričel je krožiti po stepi, mahal jo je zdaj v levo, zdaj zopet v desno; naposled se je prepričal, da je popolnoma zašel,

(Dalje prih.)